

Sygn. akt: XU-185/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 29 października 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **L. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 06 lutego 2013r. znak: (...)

i z dnia 18 marca 2013r. znak: (...)

w sprawie **L. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 06 lutego 2013r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawcy L. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 28 grudnia 2012r. do 13 marca 2013r., w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt X U 185/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczony L. S. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 06 lutego 2013 roku nr (...), (...), (...), (...), (...) i (...) odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 28 grudnia 2012 r. do 25 lutego 2013 r. i nadal domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu zasiłku chorobowego za sporny okres.

Ubezpieczony wniósł kolejne odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 18 marca 2013 roku nr (...) odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 lutego 2013 roku do 15 marca 2013 roku i nadal.

W uzasadnieniach ubezpieczony podniósł bezpodstawność oceny przyjętej przez lekarza orzecznika w orzeczeniu z dnia 30 stycznia 2013 roku, który wydał orzeczenie bez zbadania ubezpieczonego oraz bez analizy dokumentacji medycznej powoda. Ubezpieczony podnosi, że był niezdolny do pracy z powodu występowania różnych jednostek chorobowych tj. choroby kręgosłupa, choroby górnych dróg oddechowych, ortopedyczne problemy z kolanem oraz laryngologicznej oraz fakt, że upłynął okres 60 dni pomiędzy ustaniem, a powstaniem nowej niezdolności do pracy. W ocenie powoda od 28 grudnia 2012 roku do 25 lutego 2013 roku i nadal, a także w okresie od 26 lutego do nadal co najmniej do 15 marca 2013 roku powinien przysługiwać zasiłek chorobowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołań z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn określonych w ustawie. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie poprzedniej niezdolności do pracy spowodowane tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności nie przekraczała 60 dni. W ocenie organu rentowego ubezpieczony przedłożona lekarzowi orzecznikowi dokumentacja medyczna wskazuje na brak podstaw do rozpoczęcia nowego okresu zasiłkowego od dnia 02 lipca 2012 r., a wnioskodawca z dniem 27 grudnia 2012 roku wyczerpał pełen 182 dniowy okres zasiłkowy co skutkuje odmową prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 28 grudnia 2012 roku do dnia 25 lutego 2013 roku i nadal.

Przedmiotowe odwołanie zostały połączone do wspólnego rozpoznania prawomocnym postanowieniem z dnia 09 maja 2013 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca L. S. od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia 20 czerwca 2012 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych, w okresie od dnia 22 czerwca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku niezdolność była spowodowana biegunką i zapaleniem żołądkowo-jelitowym o prawdopodobnie zakaźnym pochodzeniu. Od dnia 02 lipca 2012 roku do 14 lipca 2012 roku był niezdolny do pracy z powodu nadciśnienia tętniczego, od dnia 30 lipca 2012 roku do dnia 28 września 2012 roku z powodu choroby nadciśnienia z zajęcia serca, okres od dnia 20 września 2012 roku do dnia 12 października 2012 roku. W okresie od dnia 29 października 2012 roku do dnia 27 listopada 2012 roku niezdolność do pracy została spowodowana samoistnym nadciśnieniem tętniczym. Ubezpieczony od dnia 10 grudnia 2012 roku do 02 stycznia 2013 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby kręzków lędźwiowych i innych uszkodzeń rdzenia kręgowego, od dnia 03 stycznia 2013 roku do 11 stycznia 2013 roku, od dnia 12 stycznia 2013 roku do 22 stycznia 2013 roku oraz od 23 stycznia 2013 roku do 01 stycznia 2013 roku i od 02 lutego 2013 roku do 25 lutego 2013 roku z powodu zaostrzenia astmy oskrzelowej w przebiegu infekcji grypopodobnej. Po konsultacji medycznej w dniu 16 stycznia 2013 roku zdiagnozowano u powoda infekcję górnych dróg oddechowych spowodowaną bakterią *C. pneumoniae* z zapaleniem stawów oraz wystawiono zwolnienie od dnia 26 lutego 2012 roku do dnia 15 marca 2013 roku.

Dowód karty badań k. 11-14, historia choroby k. 15, zaświadczenie lekarskie k. 16, karta pacjenta k. 17-20, wyniki badań laboratoryjnych k. 21-28, historia choroby – akta ZUS, zeznawania ubezpieczonego k. 42 verte.

Orzeczeniem z dnia 30 stycznia 2013 roku organ rentowy stwierdził brak podstaw do otwarcia okresu zasiłkowego od dnia 02 lipca 2012 roku, stwierdzając wyczerpanie okresu zasiłkowego z dniem 27 grudnia 2012 roku.

Dowód orzeczenia – akta ZUS.

Decyzją z dnia 06 lutego 2013 roku nr (...), (...), (...), (...), (...) i (...), odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 28 grudnia 2012 roku do dnia 25 lutego 2013 roku i nadal. Decyzją z dnia 18 marca 2013 roku nr (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 lutego 2013 roku do dnia 15 marca 2013 roku i nadal.

Dowód: decyzje organu rentowego –akta ZUS.

Biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych, kardiolog stwierdził, że okres niezdolności do pracy do 30 czerwca 2012 roku oraz od 02 lipca 2012 roku były spowodowane innymi schorzeniami. W obu okresach stwierdzono inne objawy kliniczne jak i też stosowano innego rodzaju leczenie. Zasadnym było otwarcie nowego okresu zasiłkowego od dnia 02 lipca 2012 roku.

W ocenie laryngologicznej biegły sądowy z zakresu otolaryngologii i foniatrii stwierdził, że w dniu 14 marca 2013 roku leczenie ubezpieczonego zostało zakończone i w tej dacie był on zdolny do wykonywania pracy.

Dowód: opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych k. 43, opinia biegłego z zakresu otolaryngologii i foniatrii k. 55-58.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. DZ. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zm.), zwanej dalej ustawą zasiłkową, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej, do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

Natomiast w myśl art. 9 ust. 2 ustawy zasiłkowej, do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Nie budzi wątpliwości, iż okres zasiłkowy należy liczyć na nowo w sytuacjach:

- gdy niezdolność do pracy, która wystąpiła po przerwie (co najmniej jednodniowej) została wywołana inną chorobą, niż przerwany okres zasiłkowy (poprzedni okres niezdolności do pracy),
- gdy przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

Bezspornym jest także fakt, iż organ rentowy uznał niezdolność do pracy ubezpieczonemu w okresach od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia 27 grudnia 2012 roku. W ocenie organu okres niezdolności ubezpieczonego od dnia 24 kwietnia 2012 roku do dnia 25 lutego 2012 roku jest spowodowany tą samą jednostką chorobową co powyższy okres. Z historii choroby ubezpieczonego i kart informacyjnych wynika, że od dnia 24.04.2012 r. do 30.06.2012 r. był leczony z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych, zapaleniem żołądkowo-jelitowym o prawdopodobnie zakaźnym pochodzeniu. Od dnia

02 lipca 2012 roku do 14 lipca 2012 roku był niezdolny do pracy z powodu nadciśnienia tętniczego, od dnia 30 lipca 2012 roku do dnia 28 września 2012 roku z powodu choroby nadciśnienia z zajęcia serca, w okresie od dnia 20 września 2012 roku do dnia 12 października 2012 roku niezdolność była spowodowana chorobą krążków międzykręgowych lędźwiowych i innym uszkodzeniem rdzenia kręgowego. W okresie od dnia 29 października 2012 roku do dnia 27 listopada 2012 roku niezdolność do pracy została spowodowana samoistnym nadciśnieniem tętniczym.

Jednocześnie, po ustaniu okresu zasiłkowego 27 grudnia 2012 roku ubezpieczony otrzymał zwolnienie z powodu choroby krążków lędźwiowych i innych uszkodzeń rdzenia kręgowego. Ubezpieczonemu wystawiono kolejne zwolnienia na okresy od dnia 03 stycznia 2013 roku do 11 stycznia 2013 roku, od dnia 12 stycznia 2013 roku do 22 stycznia 2013 roku oraz od 23 stycznia 2013 roku do 01 stycznia 2013 roku i od 02 lutego 2013 roku do 25 lutego 2013 roku z powodu zaostrzenia astmy oskrzelowej w przebiegu infekcji grypopodobnej. W dniu 16 stycznia 2013 roku ubezpieczony odbył konsultację u laryngologa podczas której zdiagnozowano u powoda infekcję górnych dróg oddechowych spowodowaną bakterią C. pneumoniae z zapaleniem stawów oraz wystawiono zwolnienie od dnia 26 lutego 2012 roku do dnia 15 marca 2013 roku.

W przedmiotowej sprawie koniecznym było stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłych sądowych.

Jak wskazał biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych w okresie do 30 czerwca 2012 roku ubezpieczony otrzymywał zwolnienia z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych, zapalenia żołądkowo-jelitowe. Okres od dnia 02 lipca 2012 roku niezdolność została spowodowana samoistnym nadciśnieniem tętniczym, chorobą nadciśnienia z zajęciem serca. A co za tym idzie okres niezdolności do pracy do 30 czerwca 2012 roku oraz od 02 lipca 2012 roku były spowodowane innymi schorzeniami. W obu okresach stwierdzono inne objawy kliniczne jak i też stosowano innego rodzaju leczenie. Z kolei okres, w którym niezdolność do pracy ubezpieczonego ustalał Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii i foniatrii. Biegły sądowy wskazał, że ubezpieczony 03 stycznia 2013 roku w związku z infekcją grypopodobną przebiegająca z zaostrzeniem astmy oskrzelowej był leczony od dnia 03 stycznia do dnia 25 lutego 2013 roku przez lekarza pulmonologa. W dniu 19 stycznia 2013 r. w wyniku konsultacji laryngologicznej stwierdzono ostre zapalenie górnych dróg oddechowych spowodowane bakterią *C. pneumoniae* oraz stwierdzono za nieskuteczne poprzednie leczenie. W związku z niewłaściwym leczeniem przedłużono zwolnienie o trzy tygodnie. Jeżeli przyjąć, że po konsultacji w dniu 19 lutego 2013 roku ubezpieczony podjął leczenie wskazanymi antybiotykami powinno ulec zakończeniu w dniu 14 marca 2013 roku i tym samym w tej dacie był zdolny do pracy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji leczniczej, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Sąd przyznał pełen walor wiarygodności dowodom z opinii biegłych specjalistów, które zostały sporządzone przez profesjonalistów zgodnie z zakreśloną tezą dowodową. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinie biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Nadto nie była kierowana w stosunku do opinii żadne zarzuty.

Oceny zeznań ubezpieczonego L. S., Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, jego zeznania były jasne, spójne i logiczne.

Biorąc pod uwagę fakt, iż okresy niezdolności do pracy do dnia 30 czerwca 2012 roku został spowodowany zupełnie odmienną jednostką chorobową niż okres od 02 lipca 2012 roku a co za tym idzie dla ubezpieczonego nastąpiło otwarcie nowego okresu od dnia 02 lipca 2012 roku. Tym samym zasadnym była zmiana decyzji organu rentowego i wydłużenie okresu zasiłkowego na okres od 28 grudnia 2012 roku do dnia 13 marca 2013 roku zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Zważywszy, że ubezpieczony w dniu 14 marca 2013 roku był zdolny do pracy żądanie prawa do zasiłku chorobowego za okres po dniu 13 marca 2013 roku jako bezzasadne podlegało w tej części oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.